

Brivec trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto 6 kron; zunaj Avstrije 8 kron. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
 Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in v vsaki drugi mestni pošti po 6 novč.

Zakon na papirju.

Slovan: Ti se torej bojiš podpisati ta zakon, starka! — pa bi me hotela snubiti! — Nočeš? Le počakaj, pride čas, ko me bo — tvoja naslednica še prosila, ali podpisati jej bo vse drugačno ženitno pogodbo!

Vlada: Da bi tako ne prišel, kakor pride tak čas. Pa vsaj malo potrpel naj bi še!

Slovan: Potrpel?! E, draga, potrpel sem že dovolj. Čas potrpljenja je minul, sedaj je za-me čas — zahtevanja!

• • • • Tutti-Frutti • • • •
• • • • meša: „Povž.“

Avstrijski narodi hodijo od ene prekušnje do druge, ali »mature« vendar ne naprave. Najmanje iz enega predmeta morajo pasti! Naročito iz zgodovine se nočejo ničesar naučiti! Ali tudi z geografijo stoji tako, tako. Vsak pameten Evropejec ve, da je Budim-pešta glavno mesto v Avstrije; Avstrije pa misle, da igra Dunaj še vedno glavno ulogo — Slovenci si utvarjajo, da jo igra Ljubljana. — V matematiki se vedno zaračunijo in samo v volilni geometriji so mojstri; z latinskimi so tudi že povsod pri kraju, samo v Istri še ne! Na vse te predmete se pa v vodilnih krogih ne gleda, samo če imamo prvi red v veronauku, pa smo dobri! — Da se narodi tudi pri novih volitvah ne spamete, »to je jako na dlani« bi rekel Čeh! Kedar zadostuje bodisi nemška, bodisi češka, bodisi slovenska obstrukcija, čemu se mučiti?

O **Stadlerju** se mnogo piše in govori. Nehote je mož celo Nemcem koristil: stanovanja na Dunaju n. pr. v Stadlergasse so se vsled njegove popularnosti podražala! Gotovo mu mora biti zelo všeč, da je dobil nos »extra ordinem«, ker ga je šel celo v Rim pokazat. Njega ni sram tacega nosu, pač pa Bülowa, Golukowskega in druge take nosonorce, ki se puste od Kitajcev za nos vleči. — Sedaj je jasno zakaj imajo evropski diplomatje velike nosove in Kitajci male!

V **Kitaju** gre sve po starem. V Evropi v resnici ne vedo, kaj dela tisti stari kinezar Waldersee tam! Sedaj bodo lovili Nemci kitajski dvor po vsem rumenem cesarstvu; zato je tudi prinesel Waldersee seboj tako hišo, da jo lahko prenaša. Kaki norei! Če pojde tako naprej saj se bode moral kitajski dvor itak še bolj pomakniti proti zapadu, nazadnje pride še v Evropo, in tu bomo lahko z njim govorili! Pravijo, da je Waldersee dober »general«, no jaz mislim da je »prostak« Li-Čung-Čang vendar boljši general! — Nasprotna in sovraštvo med Nemci in Kitajci so se uže še precej polegla; tudi Vilim ne nosi več »gor« zavihanih brk, ampak jih je začel vihati ravno, da pokaže da ni ravno tako grozno »nasproten« — kitaskim navadam in šegam! Sicer pa uže razjasni to v kako govoranci!

Na **Kranjskem** kakor znano delajo klerikalei ravno to, kar ni liberalcem všeč, zato pa tudi ne more biti tam nič novega, kar bi svet zanimalo! Dr. Tavčar sicer

kandidira v Ljubljani, ali ne vem, kaj poreče pol. društvo Edinost v Trstu k temu! Tržačani so šli v Ljubljano po »korajžo« celo z »extracugom« in s tem morajo v Ljubljani računati!

Na **Goriškem** se je razvilo politično in društveno življenje jako živo. Sedaj Tuma, sedaj je Grbšček pred sodiščem. To je hvalevredno! Tako prisilimo vsaj vlado, da nam da uradnikov, zmožnih slovensčine. Vlada ex motu proprio nam jih gotovo ne pošlje, če prav ve, da so Slovenci uže od nekdanj veliki pravdarji! Gregorčič sklicuje samo zaupne shode, tako da mu sedaj skoro nobeden ničesar več ne zaupa! Obligatni Cahelj mu seveda sekundira, to pa samo zato, da se vsaj oba blamirata. — Križcev ni še nič palo, vsaj jaz nisem ničesar slišal! Koerber se je moral v resnici jako dobro obvestiti o goriških razmerah; ve, da imata don Antonio in g. Ivan Grozni itak »veliki križ« s liberalci, pa zato iz same humanitete jih noče obremeniti še s kakim »križcem«!

Soča kriči vedno klerikaleem: Prirejajte javne shode! — To ne gre! To je prvič nemogoče, ker na shode bi prišlo toliko liberalcev, da ne bi mogli vsi niti slišati don Antonija in drugič ne bi bilo to niti zdravo, prirejati v tem hladnem jesenskem času javne shode! Ljudje bi se prehladili, dobili bi revme, potem bi morali iti še v Krapino ali pa Ostende in to vse radi enega javnega shoda! — Se vidi da liberalci ne misle dalje od nosa. Čast don Antoniju!!

Sličica.

Povž.

Veseo dan! Milkova duša pliva v radosti! Ženico ima, tako dražestnu, lijepu! Danas se s njome vjenčao u selu K. — blizu Beča. Ona je tako stidna... tä, glavu bi dao, da nije do Milka još nikoga ljubila... Ni za što ne mogu da bi o tome posumnjao!

— Milko stupi sa Zorom u kupè. dodjoše do Beča.

Umoreni od puta, od studenog vremena, od sladke nade svoje nadju pristanak u hotelu Kaiserhof. —

Prva noč! O Bože...

Drugog dana, kad htjedoše izaći, stupi do Zore vratar: »prostite, milostiva, ali ja moram da Vam uručim kišobran, što ste ga prije osam dana ovdje zaboravili...«

— — Ne znadu zlatna pera pisati, kako javorove stare gusle gude... — —

Pavliha.

V.

Nemški Viljem ne više brk več na višek kakor preje ampak bolj na plati Jaz časopisom malo verjamen, — saj še svojim očem ne vselej — zato se napotim s svojo spremljevalko marelo k nemškemu cesarju Viljemu.

Nemirno je stopal gori in doli po sobi, ko pridem k njemu. Grozeče je dvigal pesti in godrnjal predse.

»Viljem!« rečem, a on me še slišal ni.

»Viljem!« zakličem! »kaj ti pa je?«

»Ti vražji Kitajci,« pravi proti meni obrnjen, »zopet so se začeli upirati.«

»Saj je Waldersee na Kitajskem,« opomnim jaz.

»Ko bi pa najrajše domu prišel!« reče Viljem.

»Domu prišel?« začudim se, »saj je vendar vrhovni poveljnik!«

»Pravi, da mu tam nič kaj ne diši, tukaj da je bolj fletno.«

»Ti je pisal?« vprašam zaupljivo.

»Pa ne da bi ti kje kaj znil,« reče Viljem, »veš na skrivaj mi je pisal,«

»Na skrivaj? Pri moji mareli, da ne bo nihče nič zvedel,« rečem, »kaj pa ti naznanja?«

»Ber!« veli mi in pomoli pod nos pismene.

Berem in berem. Waldersee je tarnal kot stara babnica, toliko da ni točil solz. On da se boji za vojake, ki so mu že pocepali in ki še bodo, kakor se kaže.

»Waldersee je šlapa, veš Viljem; on je prišel na Kitajsko, sree pa njemu v hlače. Ti pojdi sam tja, saj si bojevit v besedah morebiti boš tudi v dejanju; potem saj Waldersee ne bo imel koma na skrivnem pisem pošiljati semkaj.«

Viljem pogleda žalostno in klaverno mojo marelo ter molči nekaj časa. Naposled pravi:

»Le čakaj, tako bo pa nič drugače. Vse Kitajce, katere naši junaški vojaki v roke dobe, morajo brez usmiljenja pomoriti, kein pardon! Bomo videli, kdo se bo potem upal mojim junakom ustavljati se.«

»Glej, da ne prideš iz ofenzive v defenzive,« opomnim ga.

»Misliš, da nimam več vojakov korenjakov,« reče bahato in zobe pokaže, »pa še koliko in kakšnih! Cel svet, si slišal, Pavliha, cel svet si upam podvreči, če bi le hotel« —

»Če bi ne bilo Rusa in Angleža in takih frkolinov, kaj ne!« posežem mu v besedo.

»To so malenkosti!« reče in zamahne z roko.

»Zakaj si pa zdaj drugače višiš brke?« vprašam ga in se naslonim ob marelo ter ga ogledujem z veseljem; glej ga no, pa si res fest!« pristavim.

Zadovoljno se zasmije. »Tako je moderno zdaj,« reče, »kadar se naveličam tako jih vihati, jih bom pa spet drugače, sprememba mora biti.«

»Imaš prav,« pravim, »kaj pa ali greva kaj prigriznit?«

»Saj bo kmalu kosilo,« opomni.

»Misliš, da bom na tisto čakal?« rečem užaljen, »kak golaž ali jetrea bi do kosila še prav lahko pod streho spravil.«

Viljem je bil z mojim predlogom naposled zadovoljen in šla sva v bližnjo gostilno na levo.

»Pa marelo bi bil vsejedno lahko prameni pustil,« pravi Viljem.

Človek sam ne ve, kdaj jo potrebuje,« rečem, »saj te menda vendar ni sram zraven mene, če imam marelo.«

»Tisto ravno ne, vendar bi jo ne bilo treba seboj nositi,« odvrne in prestopi prag gostilne.

Jedla sva »frigana jetrea« in pila neko vino, v katerem je trdila suha blede natakaraica, da je šampanjec in sem jaz pripomnil, da je le šel mimo šampanjca,

»V tej sobi sva večkrat že z Bismarkom sedela,« pravi Viljem, ko je spil prvo čašo dozdevnega šampanjca.

»In jetrea jedla,« pristavim jaz.

»Jaz jetrea, on pa golaž,« popravi Viljem, »pa veliko poprike je moralo notri biti, toliko da je kar žgalo.«

»Zato je bil včasih tako nervozen, kot bi na šivankah sedel, ko ga je popoprika ščegetala po goltaneu in črevih,« rečem. »A zdaj ga ni več med nami,« pravi Viljem žalostno in povesi glavo.

»In zdaj v nebesih gleda na tvoje junake na Kitajskem, posebno pa na Waldensee-ja.«

»Ko bi le on zopet tukaj bil, potem bi se nam v Kitaju bolje godilo,« reče Viljem klaverno.

»Ali veš, kako je prišel Bismarek v nebesa?« vprašam svojega tovariša, ki je zopet zvrnil čašo vina, da bi pozabil veliko izgubo.

»Ali veš ti?« vpraša hipoma ves pokonci Viljem.

»Da, jaz vem!«

»Govori torej!« veli in čaka z nape-timi očmi, kdaj bom začel.

Pomaknem svoj stol bližje svoji mareli in začnem pripovedovati:

»Bismarek je precej po svoji smrti hotel iti v nebesa, čeprav je imel še nekaj grehov nad seboj. (Viljem me grdo pogleda vendar nič ne reče.) Toda sveti Peter, nebeški vratar, ga ni hotel noter spustiti češ, da je Bismarek še velik grešnik, ki se mora it v vice pokorit« —

»To je laž!« vzbuhne Viljem in vstane.

»No, no, le pomiri se, ali ne veš, da vsak človek najmanj sedemkrat na dan greši? in Bismarek je bil tudi človek!«

»Pripoveduj dalje, a varuj se, Pavliha!« reče Viljem in zategne glas na tenko.

»Ker je sveti Peter vedel, da je bil Bismarek v svojem življenju kunštna glava (Viljem z veliko zadovoljnostjo pokima in s silno napetostjo ušesa nastavlja,) zato mu pravi: »Vidiš, Bismarek tekom stoletij se je nabralo v nebesih toliko ljudij, da ne vemo več, katera sta Adam in Eva ako ju najdeš izmed neštevilne množice, pa imej takoj mesto v nebesih!«

»Naprej!« veli Viljem.

Nadaljeval sem in se približeval svoji mareli:

»Bismarek postavi vse nebeščane v vrsto, ogleduje vsacega tu in tam in pripelje naposled svetemu Petru Adama in Evo,

»Kako si ju pa spoznal?« vpraša začudeno sveti Peter.

»Vsi drugi imajo popke, ta dva jih pa nimata,« odreže se Bismark.«

Viljem vzbuhne in seže po sablji, jaz pa po mareli.

»Pačakaj, da ti povem konec!« rečem mu smeje se.

»Povej!« zagromi Viljem poln jeze in srda.

»Tako je prišel Bismarek v nebesa, ker sveti Peter je bil zadovoljen z odgovorom.

»Na dvoboj, Pavlih!« kriči Viljem iz vseh sil in močij.

»Pa si zelo korajžen,« zasmajem se mu, »Ali ne vidiš, da imam marelo?«

»Misliš, da se bom jaz z marelo tepel?« poroga se mi, »prismoda!«

»S čim pa? vprašam brz.

»Streljala se bova!«

»Dobro! S čim pa!« rečem hitro, ko vidim to razburjenost pred seboj

»S samokresi!« odvrne kratko.

»Jaz bi se najrajši s kanoni,« rečem resno.

»S kanoni?« vpraša Viljem in se pomakne korak nazaj.

»S kanoni, da, ali topovi, če ne razumeš dobro,« in ga gledam, kako izpreminja barvo kot salamander.

»Kdaj pa in kje?« vpraša še vedno ves razburjen.

»Najbolje je precej tukaj,« odvrnem na njegovi vprašanji.

»Tukaj v gostilni?«

»Najpripravnejše je,« rečem, »ti lahko streljaš s samokresom, jaz bom s kanonom.«

»Kje ga pa imaš?« vpraša začudeno Viljem še vedno razburkan.

»Tukaj!« rečem in potegnem škorenj z noge in nastavim štibolo proti njemu, »kdo bo prvi streljal?«

Zdaj sem ga še le razjezil! je potegnil sabljo iz nožnice in zakričal: »Brani se!«

»Brani se ti!« smejem se mu, vržem škorenj na tla, pograbim marelo in udarim po sablji. Precej sta bili dve, Viljemu je samo ročaj ostal v roki. Rintensko jo je menceal proti vratom.

»Ali se ne boš branil?« vprašam ga ki je bil jeze in togate ves zelen.

»Premagan sem,« reče kislo.

»Daj roko v spravo!« odgovorim in mu pomolim desnico.

Plaho mi je segel v roko. »Nič se ne boj,« pravim mu, »saj jaz nisem bogve kaka huda zver« pred katero bi moralo vse trepetati kot pred tvojimi vojaki-junaki.«

»A ne raztrobi tega najnega dvoboja nikjer!« prosi me proseče.

»Se bojiš kaj ne, da bi tvoji vojaki nezvedeli, kakšen junak je njihov vladar?«

»Res je.«

»Briveu bom pisal o tem!« rečem.

»Kdo pa je to »Briveu«?« vpraša brz.

»Še tega ne veš? Viljem, tebi je treba še šole. Čakaj, ti bom pa jaz povedal. »Briveu« je slovenski časopis, ki zhaja v Trstu in včasih kako pametno pove da se ljudje smejejo.

»Pa moji ljudje v Kitaju ga ne bodo dobili v roke?« vpraša s strahom.

»Če ga prav dobe, saj ne razume ga tako nihče nič, ker so sami tepci,«

»To je dobro!« reči Viljem, »drugače še tisti pogum izgube, katerega sem jim dolil v glavo pri njihovem odhodu od doma.«

»Pa omikani svet te je takrat precej

strogo obsodil. Rekli so si povsod, da je bil tvoj govor uprav barbarsk.«

»In ti se ravnaš po Angležih?«

»Kakor bolje kaže; vsak gleda za svoj žep.«

V bližnji cerkvi je zazvonilo poludne.

»Pavliha, zdaj grem pa domov kosit!« reče Viljem.

»Kam se ti pa mudi? gospôda kosi ob eni ali pa še pozneje.«

»Vem, vem, pa moram še preje Waldensee-ju odposlati telegram, naj vse pokoljejo, kar dobe živega v roke.«

»Da le Kitajci ne bodo tako s tvojimi vojaki delali,« opomnim ga, »no pa na svidenje do prihodnjič, pa dober tek. Pozdravi vse domače!«

»Hvala, Pavliha, hvala!« hiti Viljem, »drugokrat ne bodi tako ostrih besedij.

»Nič se ne boj, še bolj bom; adijo!«

Kar na domačo zemljo sem se podal. Srečam tega in onega znanca, se pomenim z njim o tem in onem, grem naprej, ravno tako, saj ljudje me povsod poznajo. Naposled srečam še, Jožeta z Vrha.«

»Veš, Pavliha, kaj sem naredil?« vpraša me ta.

»Kaj?«

»Tiste zapovedi s Kitajskega, ki si mi jih ti povedal, sem v »Briveu« poslal.«

»Prav si imel. Jaz tako ne morem vselej vsega speričiti, ker bi bilo preveč in tudi ne morem ne. Prav vesel sem, če še kdaj kaj pošlješ in povej še drugim, katerim sem že kako šaljivo povedal s svojega popotovanja, naj to »Briveu« sporoče, da meni ne bo treba vsega. Saj veš: »Več ljudi več nese!«

Jn »Jože z Vrha« je bil tako vesel da me je precej peljal na liter vina in mi obljubil, da bo delil breme z menoj.

Ko domov pridem, grem k Polonci, s katero sva že precej »pekont.« Revica je bila zelo v strahu za mene in je mislila da sem se že zgubil po svetu, ker me zadnjič ni bilo nič v »Briveu.« Hotela je že t legrafirati na vse kraje in škornje poslati mi po telefonu, a ravno predno se je to zgodilo, prišel sem domov in ji gorko stisnil desnica.

Na zdravje, gospôda!

Pavliha,
večen popotnik.

P l e s.

Napravili so bili
si fantje velik ples,
a dež začel je liti
in veter pihat v mes.

Uničeno veselje
je bilo za tedaj
a deb' te srečne želje
ne spolnil si — zakaj?

Zato so pa v dvorani
trobentali v takt.
Vrteli v pare zbrani
ko gnal bi ji sam škrat.

Tud' Poldi je plesala
ž nje fantičem ko vrag,
lepo se mu smehljala;
saj bil jej je predrag.

In peli so in pili
in vriskali na glas;
a drugi dan se maček
smejäl jim je v obraz.

Štverjanski strio.

Popačeni brzojav.

Nek poštni odpravitelj ki si je zelo veliko domišljeval, ker je očali nosil in vsako šolo le od zunaj videl, se je — čeravno je zelo pičlo plačo imel, ter, (kakor znano) vsak trenutek z eno nogo v uradu z drugo pa na cesti stal, in vsled tega tudi mnogo postnih dnij doživel — vedno le podpiral in se javno imenoval kot »cesarski kraljevi poštni uradnik.« Starejši kolegi, ki so se iz njega, zaradi te domišljavosti norce delali, poslali so mu (po dogovoru) k imendanu brzojavno čestitko. Hoteli so se le malo pošaliti, pa neka neka nova brzojavna odpraviteljica v Celji, ki je to brzojavko v dostavo dobila, pa nekoliko slovenščine zmožna bila in vrh tega še slabe očale za dobre oči imela, je v dobrem mnenju, da ima ona prav. pravo vsebino brzojava deloma nehoté nekoliko predru-gojačila. (Omeniti se more da se pri brzojavu ne poznajo slovenske črke š, č in ž ampak dajejo se namesto teh črke s, c in z.)

Oddani brzojav se je glasil:

Gospode Z. L. e. kr. poštni uradnik posestnik kolomlinov in sin veleposestnice ene are zemlje, prijatelj resnice če drugo ni, svetovni — no recimo vitez — no repa sme rasti če pusti

v. T...

Čestitamo stari prijatelj!

S o d r u g i.

Po krivdi omenjeno odpraviteljice pa je bil brzojav tako le predrugačen:

Gospod e Z. e L. — cekar postni uradnik posest niks kofemlinov, in sin ene lepe sestrice ene stare žemlje, prijatelj res ni če drugo ni, svet oven i norec imovite znore pasme rasti, če posti

v T...

cesti tam ostani prijatelj

S o d r g a

Škedenjski podpouri.

ali

Kaj vsega pravijo v Škednju.

Pravijo, da v kratkem, dobijo škedenjske ulice svoje napise. Škedenjski »Bimbo« je pooblaščen od »Majestada« kakor prvi mož, da »krsti« po svoji volji omenjene ulice. Banelli bo kumoval in ta stara Gundrea. Vsako novo krščeno ulico mora »Bimbo« nesti na »governo« v potrdilo.

Eno je že srečno krstil in tudi »governo« jo pred časom potrdil. Ulica se imenuje »Via fariera.« Pravijo tudi da misli slavni Bimbo krstiti glavno ulico v »Corso Banelli.« Srečni mi.

Gospoda Kavaliči in Urdiči sta poslala na pristojno mesto memorandum s prošnjo naj se napravi v Škednju druga (pravoslavna) cerkev, ker sta že »štufa«, da jih »Edinost« toliko časti. V tej spomenici stoji, da je cerkev prazna laških ljudi ter da se sramujejo klepetat po laško vsako božjo nedeljo in praznik svojim izključno slovenskim župljanom. Pritožujejo se da večina župljanov ne pihajo več v ujih — »mejhič.« Mir ne bo dokler ne bo Kavaličeva (?) cerkev napoljena čiste zračne toskančine. Najbrž torej bodo imeli Slovenci svojo in Kovaličevi in Urdičevi škragadi svojo cerkev.

Pravijo, da je neka »sova« menda strogo zapovedal vsim slovenskim učiteljem in učiteljicam govoriti slovenski jezik; s tem pa je razdražila slovenske učitelje in učiteljice, da ne govore med seboj več slovenski, ker se bojijo da ne bi kričali za njimi »grabci« raz streh.

Naródni capovila, — pravijo — da bo v njegovi (?) novi bajti naredil laški otroški vrtec, zato je majestrat uležil protest ker hoče imeti od poslednjega slovenski otroški vrt. Najbrž mu majestrat

ugodi. Njegova žena bo kuhala »smolo« otrokom v vrtu.

Pravijo da sta sklenila »cavoli in capovila med seboj najtesnejše sovrastvo. Dosedaj, sta bila najbolj intimna prijatelja; kakor pes in mačka. Napivala sta tudi, capovila v čast slovenskemu majestratu in cavoli v čast njiju »prijateljstva.«

Pravijo da je »Slovenec« dal napraviti slovensko tablo da bo nadomestovala laško, ker je še danes nad prodajalnico izključni »vedita tabachi.«

Pravijo da je hotel toškanski Valerio protestirati proti Dr. Rybaču ker mu ni gosp. Dr. javil 15 dni pred ko mu je šlo v »rekav« 25 fl. za kar je moral plačati slov. »Bimbu« ki je napojil ubače po izvršeni volitvi.

Pa gospud Valerio se je skesau.

Pravijo da je Pasqualin Beniči poslal po telefonu prošnjo na governo za dovoljenje trobojnice nad svojo lokando, ker ves njegov plučni aparat je iz sebe, da sme razobesiti »Čitalnica« trobojnico in on ne.

Senzacionalne vesti iz Trsta

— T r s t 25.-10. (privatno poročilo) Danes je imel Kristan pred svojimi volilec velikansko govoranico. Povedal ni ničesar novega. Volileci so bili navdušeni; obsipali so ga z ljubeznivostmi in ga srčno objemali. Nekteri so ga celo »po ramah potolkli.« Da ne bi prišlo do kakih neredov, odpeljal se je Kristan v — bolnišnico.

T r s t. 25.-10. (priv. por.) Tukaj se vsi čudijo, da se je sicer mirno uredništvo »Eдинosti« tako razgrelo »radi« Kristanovega špasa.« M. Cotič je dobil od straha bolezen sv. Valentina, Klemenčiča je prijel takoj po »izjavi« krč, kateri ga še sedaj lomi. — dr. Ribač ne more do besede. — dr. Gregorina boli glava, — dr. Slavik se je prehladil, — Brivec se drži za trebuh. — Ostali odborniki so se poskrili in vzeli »olje.« — Odbor je in corpore demisijoniral. Stroj v tiskarni se je vstavil. — V »trgovinski kavarni« je velikanski nered, strah, razburjenje, ogorčenje, jeza in še vse druge take pošasti. — Sploh se pa je vsa trž. politika obrnila za pet gradov na levo. — Danes je nekaj boljši.

T r s t. 26.-10. (popolnoma priv. por.) Kakor čujemo, se je zdravje g. Kristanu

obrnilo na slabši. — Dobil je volilno mrzlico. —

Na dvoru južne železnice.

Jesenski večer, luna blede na kolo-dvor gleda. Tončka in Jaroslava se šetate po dvoru in štejete minute na stenski uri.

— Tončka, ali misliš, da prideta? — Moj se toži, da ga latinski profesor vedno draži in da mu fizika provzročuje srčno bolezen.

— Jaz vem gotovo, da prideta, na Rdečem mostu mi je dal cvetko in rekel »Na svidenje zvečer!«

— Kaj bi veljalo, da bi bila že na Dunaju, potem bi človek imel še kaj upa, tako pa sem v vednem strahu zanj, saj veš dan danes. —

— Kaj na Dunaj, moj misli v Gorico v semeniško ulico; zato naj le hitro ljubim, zdaj je zlati čas. —

— Evo ju. Dober večer! Tako pozno. Je deveta. —

— Sva bila zadržana. —

Šli so iz dvora po miramarski cesti držé si za roke. Luna je zamižikala in se skrivala za oblaki, češ, da bodo v senci. Za paroma je korakala pa ljubeznjiva Pepca, pazila in vodila: Zdaj na desno! Le naprej! Niso naši! Ne smej se tako glasno Tončka! — — — Molči, molči, če že greš domu pa reci, da smo bili pri vajah. —

Tedaj jutri zvečer za vojašnico, gledajte, da prineseta dosti bonbončkov.

Tresorepka.

Beseda slovenskim delavcem.

Kadar pridete na shod, počakajte, da eden zaploska, pa zaploskajte vsi — če tudi niste razumeli, ali je tako ali je drugače. —

Če kedo zakriči »ven ž njim« je vaša slepa dolžnost, da vsi zavpijete enoglasno: »ven ž njim, ven ž njo, v morje,« če tudi dotičnika ni zraven, in vi niste pri morju — ampak pri pivu.

Kadar bodo hvalili »Eдинost«, pa zavpíte: Dol ž njo! — če tudi jo niste nikoli čitali — Če vam govornik poreče: obrite »Brivec«! morate vsi takoj nabrusiti britve in začeti briti — seveda ne »Brivec« — ampak sebe.

Taki so! Oče, ali berete kedaj »Eдинost«, — Mi socialisti ne čitamo »Eдинost«. — Pa morda »Narod«, »Slovenec«. Mi ne maramo takih listov. — Kaj so vam ti

listi storili. — Jaz ne vem sicer, ker ne znam brati, ali kar Kristan reče, to je sveto. —

V šoli? (resnična)

Katehet: Čegav si deček?

Učenec: Čegav si deček?

Katehet: Kako se imenuješ?

Učenec: Kako se imenuješ?

Katehet: Ti si prismojen.

Učenec: Ti si prismojen.

Bila sta toraj obadva prismojena.

DOPISI.

Spomin iz preteklih dnij.

Tomajci, zajci
špillerji, vilerji.
konja kovalí,
podkve zgubili,
zlod'ja lovili,
zajca vlovili —
— Narodna. —

Iz Tomaja. In začeli so zvoniti zvonovi župne cerkve sv. Petra. Kaj neki to pomenja, spraševale so se pobožne tretjerednice. Ali gori? ne! Ali nam hoče vničiti toča vinski pridelek, (no saj mi tretjerednice vina ne pijemo — ali saj takrat ne, če nas kdo vidi.) — Tudi to ne. Nebo je jasno in solnce se prijazno posmehuje.

— Kaj pa je? Sovražnik, goriški farmazoni in njim na čelu sam peklenšček s cilindrom na glavi, kozjo brado in dvema skritima rožičima. — Kaj hočejo tu? Prišli so da nam vzamejo še tisto malo vere kar je imamo. Duhovnike nam hočejo vzeti — jim talarje in ovratnike potrgati in nas s hudičem zvezati. To pej ne bo šlo! — Na boj vitezi, vojaci!! Vzemite cepee, kose, sekire, staro občinsko sulico in pojte naproti hudiču in vlovite ga. In napravila se je črna vojska — in vnel se je boj. — Zadovoljstvom je gledal sv. Peter svoje junake. — In zmagali so. Peklenšček pa je vse jedno ostal in se jih ni zbal!!

Tomajci se zato ne zmenijo če jim tudi Kraševci pravijo, da so 400 let nazaj!

Jaz jim pa prav dam! Tomajci so klerikalci, in vedo tudi zakaj: Skoraj vsak ima kakega »gospoda« brata, strica, strniča. »Bodimo klerikalci, držimo ž njimi, če ne, nam ne zapuste nič, kadar umro.«

In potem se še kedo čudi, da Tomajci so klerikalci in se ni bati da bi vstopili v napredni tabor tako hitro.

Zakaj pa se je mladina oni dan tako neolikano vedla.

Vidiš, Brivce moj, to je pa zato! Vsak fant ima svojo punco, rad ž njo zapleše, in povasuje in je sploh bolj »korajžen«, kakor pred leti.

Nekdaj so tudi naši fantje bili bolj ponižni — a danes je že tako, da niti klerikalizem ne zavaruje človeka pred grehom.

In to naj ti Brivče za danes zadostuje. Povedal sem ti to, samo, da bodeš na jasnem, ti in »Soča« zakaj so in morajo biti Tomajci klerikalci. —

•teranček•

Iz Doberne. (Dragi Brivce, ali si čital »Domovino« z dne 2. t. m.? Dopisnik opisuje slavnost v Doberni, a ob enem toži, da ni bilo pri njej ne župana, ne občinskih očetov; pa tudi naši domači učitelji so bili modro izostali.

Ali čakaj, da ti pojasnim male te bradače. Vedi najprvo, da naš slavni župan že od majnika sem nemškutari, a revež ne zna nobene nemške besede napisati. — Nekateri so menenja, da ga bode treba dati v Gradec »na rejo«, da se vsaj pisave nemške privadi.

Taka je tudi z našimi učitelji; posebno lep »nemški vzgled« daja nadučitelj; mož se sicer vsaki dan najde slovenskega kruha — a slovenske besede tako težavno spušča iz ust, kakor da bi ga krčlomil.

To so vam možje, značaji, pedagogi; rodijo se na slovenski planini, kjer se nemški niti za denar ne čuje, in ko postanejo »nekač«, se zneveri v želodarja, da bi se ložje zveličal.

Tudi podučitelj je pravi nemški stric, kateri se ogiblje vsake še tako nedolžne slovenske zabave, češ, da ga ne vidijo, drugače bi prišel v nemilost. Gorje slovenski občini, kjer se učiteljstvo jezika sramuje in vedno bolj oddaljuje od svojega naroda.

Mladina pa izročena takim učiteljem, kedar vzraste bo uhajala v sovražni tabor in izdajala svojo lastno kri.

Ljubljanske višje šole.

Da smo Slovenci res zabiti, kaže to, da ponižno prosimo za svoje višje šole. Saj jih imamo, »na Gradu« v Ljubljani! Tam je menda dosti visoko, še celo hrane in stanovanja v prejšnjih časih ni bilo treba plačevati.

Nekdanji jetnik ondi.

Ko se srečava....

Ko te srečam kdaj,
se obrneš v stran,
za pogledam tvojim
gledam jaz, pa ah zaman.

Kdar kdaj se srečava
obrnem jaz se v stran,
takrat me ti gledaš,
gledaš, pa zaman. —

Ivan Ivanovič.

Pravni problemi.

Bolha (punctum saliens) v cerkvenem pravu.

Neka stara devica, kateri so uže vsi lasje in zobi manjkali, — zato je imela polno bolh — prašala me je enkrat: da li se sme ubiti bolha v cerkvi?

Pokojni Labet je sicer to potrdil, ali jaz sam pa sem družega mnenja:

1.) S tem se krši jus divinum (božansko pravo), ker radi umora bolhe se odvrtačajo misli od molitve;

2.) Radi mednarodnega prava, ker je cerkev sveto mesto, ktero se ne sme oskruniti s krvjo.

3. Radi gradjanskega prava, ki se strinja v božanskim in mednarodnim pravom, ker bolha ne sme imeti v cerkvi nikakega zavetišča.

K t mu prihaja še, da se kaznujejo prepiri v cerkvi jako strogo, posebno pa če gre še za tak zločin kakor je umorstvo ali pa ubojstvo!

O škodi ki je prouzročila bolha.

Ako je bolha kake žene napravila kje kako škodo, n. pr. pri možu, to je za to odgovorna žena. Recimo, da je po krivdi žene ujela bolha moža, to jo on lahko toži po Aquilinski postavi. Ako se je pa to zgodilo mala fide (zlo namerio) se strani žene, in ako možu ni več mogoče pokazati rane, potem lahko mož položi prisego; ako pa ni žena kriva, potem jo lahko toži mož radi prepovedanega paševanja in žena mu ima nadomestiti škodo, ali pa mu mora izročiti bolho!

—Z.

LETIGRAMI

Rim 29. (Katol. biro). Papež je odlikoval Krstića in Kristana, ker je v prvi vrsti vse istrske Hrvate pokrstil, drugi pa vse primorske Slovence pokrstil.

Dunaj. (Wolfov biro). Končnik imenovan deželni šolskim nadzornikom za

Kranjsko. Vsi v Bismarekovem duhu dobro misleči prijatelji slovenske mladine se nadejajo, da Končnik stori konec slovenski šoli.

Pozor! Pozor! BRIVČEV KOLEDAR

za leto 1901

izide meseca novembra.

Stane 25 nov. (50 stotink.)

Prinašel bode vsakovrstno gradivo
Koledar in lepe slike.

Upravništvo.

Uljudno priporočam!

Častiti gospodom **lovcem**; elegantno rezljanih „**tabletov**“ za jelenove in srnjakove roge. **Rezljane okvire** (rome) za zrcala in podobne. **Lepe rezljane križe** z cirкуси za lovske sobe. Napravljam sam **rožičke** na tablete i.t.d.

➡ Vse po prav nizki ceni ➡

Ivan Jakopič

vas Hrib 5. pri Velkih Laščeh.

Prijatelj, ako želiš kupiti

„**BRIVČA**“,

dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris

KERSTEN, pri Kjozi.

PIPAN, Ponte della Fabbra.

TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.

na Corsia Stadion blizo Leitenburga

Molin grande pri uhodu mesta. vrat

Via Nuova in Molin piccolo.

ulica Barriera vecchia v hiši ka

varne Harmonia.

TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.

v ulici Sette Fontane.

ulica Erta pri sv. Jakobu.

nasproti policije.

v ulici S. Marko.

pred cerkvi Sv. Antona starega.

tik museja Revoltella.

Afrič v hiši Economica Campo

Marzo.

TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolenc pri pošti

nasproti tiskarne „Edinosti“ ulica

delle Poste.

G.spa GASPERŠIČ, trgovka pri Sv. Ivanu.

TOBAKARNA v „Narodnem domu“ v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.
En. Jellersich. Nunske ulice blizo
cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred škofijo št. 13.
" PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.
" SEŠAREK, Seienbergove ulice št. 36,
Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.
Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.
" IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska
cesta št. 52.
Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dunajska cesta 4

V Kranju:

FLORIJAN, bukvarna.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K
40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

I. VIČIČ, krojač
v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste.
Kakor si vsak naroči v popolno zado-
voljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in
drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

K r č m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo go-
stilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s prist-
nim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim
in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno
mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni port-
landski cement in hidravlično
apno (Romano) prve vrste, dobi ga
vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša
na Proseku.

Cene ugodne.

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro na-
rodno gostilno vsakemu Slovencu ki
obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna po-
strežba o poludne in na večer. — Vozniki
imajo na razpolago hleve za konje. — Po-
potniki dobe vsak čas čisto in ceno pre-
nočišče. —

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Maleanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal
in železnih blagajn, po cenah, da se ni
bati konkurence.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in
slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-
znico brez da bi se za to kaj zaračunao.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“
iz Budimpešte in velocipedov najimennitnejših
tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a
velocipedi za eno leto.

Izvršajo se poprave velocipedov, šivalnih strojev,
motorjev na gas in na par itd.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Ljubljanska kreditna banka

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih
papierjev, zastavnih pisem,
srečk, novcev, valut itd.
za najkulantnejših
pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje
proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižiče, na te-
koči račun in na gira-
conto s 4 1/2% obrestova-
njem od dne vloge do dne
vzdiga.

Eskompt menjic
najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** z alož, kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg, - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča **ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje**. Najnižje cene. — Najfinejša **Štiria kolesa** in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenka“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: **kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.**

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovansko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista. ☛

Lastnik in urednik. **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Ante Švara**,

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja **razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine** in kolonialno blago. Pošilja se na **debelo in drobno**.

Pošiljatve samo na **povzetjč**, posode ostanejo na račun firme odjemalea pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od **28 nvč.**, do **72 nvč.**

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše **štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, šteditna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe**. Tu dobim okove za pohštva in stavbe; **koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje**.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

prejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	38.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095.10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke** — domače pečivo — **sladkarije in pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah**. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov **Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria**.

☛ Svetovne marke. ☛

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu